

והיה לארכעה ראים. ותורה העילונה, אף על גב שהיא עומדת למללה, לא נקרה על הכתב, אלא שכחן, שעומדת בכתב, ואותו הכתב נעשה חיכל אליה, והיא עומדת בתוך אותו החיכל ונשמרת שם. ומושום בכך נקרה תורה שכחן.

אבל תורה שכחן ולא על כתב. אבל התורה שלמטה היא עומדת על מרפכוביתך, ונקרה על פה, שעומדת עליך. ומשום שלא נחשבת (נתה) מבנים מכלל של כתיבה, לא נעשנו חיכל לךדה הזו כמו אותה נקודה עליונה. ומושום שעומדת עליה נקרה תרומה.

עוד שמעתי מן המנורה התקדושה. תרומה, מה זה תרומה? כמו שבארכנו, שניים ממאה. בא וראה, כל הדרגות הלו קדושים שבסוד האמונה שנגלה בהן המקדש ברוך הוא, הן עשר דרגות, והן עשר אמירות, כמו שבארות. ואלו העשר עולמים למאה. וכשהנו צרים הקדשה הפתתונה הזו להרים אותה, אסור לנו לחתפה לבדה, אלא אותה עם בעלה, והם הטעים מהמאה שארכנו, משום שאין אריך להפרידם כלל, אלא ליחדה עם בעלה. וכך נקרה תרומה בכלל אחד.

ובא ראה, בכלל יום הפור זכור: כל בני העולם, בהם עומד הדבר הנה. וזהו קחו מאתכם תרומה לה. ואם תאמרו שהדבר קשה עליהם - כל נדריך לבו יביאה.

מה זה יביאה? אלא מפני לנו את סוד הפטלה, שארם שפוחדר מרבותנו ובכוון לבו ורצוינו בתפללה, מתן מקון העליון, כמו שבארנו. בראשונה בשירות ותשבחות שאמרם הפלחים העליונים למעללה. ובאותה

בכתב, והוא כה אתעביד היכלא לגבייה, וайיה קיימת גו היה היכלא, ועתה מרת פמן. ובגין לכך אكري תורה שכחן, ולא על כתיב.

אבל תורה דליתא, אייה קיימת על רתיכה, ואكري על פה, קיימת עלייהו. ובгин דלא אתחשיבות (נ"א אהיה) מalgo, מפללא דכתיבתך, לא אתחביד היכלא להאי נקייה, בהיא נקייה עללה. ובгин דקיימת עלייהו אكري תרומה.

זו שמעنا מՅוציא קדישא. תרומה. מהו תרומה. במה דאוקימנא, תרי ממאה. פא חזין, כל אינזן דרגין קדישין, די ברזא דמיהימנותא, דקוידשא בריך הוא אtageli בהון, אינזן עשר דרגין, ואינזן עשר אמרין, במה דאוקימה. ואילין עשר סלקין למאה, וכד אצטראיך לו להאי נקייה מטהה לארכמא לה, אסיר לו לנצלא לה בלחדה. אלא לה ולבעלה. ואינזן תרי מאינזן מאה דקאמין, בגין דלא אצטראיך לאפרשא לון כל, אלא ליחדא לה ולבעלה. ועל דא אתקרי תרומה בכל לא חדא.

וთא חזין, בכלל יומא ברזא קראי, כל בני עולם, בכוי קיימת מלחה דא, ורק הוא (שםות לה) (דף ר ע"ב) קחו מאתכם תרומה ליי. ואי תיימת דקשייא מלחה עלייכי. כל נדריך לבו יביאה.

מהו יביאה? אלא מהכא אוליפנא רזא לצלotta. דבר נש דחיל למאירה ומכוין לביה ורעותה בצלotta, אתקין תקונא דלעילא, במה דאוקימנא. בקדמיתא בשירין ותושבהן, דקאמין מלאכין עלאין לעילא.